

POST
IUSTA FUNEBRIA
PATRI OPTIMO
PERSOLVTA /83.
LVGVBRES EXEQVIAS
VIRI
MAGNIF. GENEROS. ET CONSULTISS.
**DN. SIMONIS
WEISSII**
PRÆCONSULIS
CIVITATIS THORUNIENSIS
ET
PROTOSCHOLARCHÆ
PATRVI ET PATRONI
DESIDERATISS.

THRENODIA PROSECUTUS ET
JOH. PETRUS JÆNICHII LL. AA. Stud.

THORUNII
Impressit Ioh. Nicolai NOBILISS. SENAT, & GYMN. Typographus.

Actenus attonitis geminavit funera Fatum
Mænibus, haud ullis parcere visa viris.
Ac veluti turbo borea dimissus ab alto,
Per silvasque ruens, robora celsa quatit ;
Vertice diffracho, radicibus inde minatur,
Stirpitus hinc arbos impete vulta ruit:
Sic libitina furens & inexorabilis, omnia
Demetit, ac piano proruit usque solo.
Non hæc feminineum, non respicit illa virilem
Sexum, pro arbitrio dejicit atque rapit.
Nulla tamen nostram sic affixere salutem
Funera, quam quando WEISSIVS occubuit.
Occubuit nostræ gentis columenque decusque,
Occubuit patriæ spes veneranda laris.
Orbata est fido PRÆCONSULE Curia, Musæ
Patrono, Hippocratem quærit amica Salus.
Publicus hicluctus non æquo tempore venit,
Omnesque humectant ora piis lacrimis.
Luctus habet causas varias: quum deficit una,
Altera mox oritur, fit graviorque dolor.
Mens læta, ingenium promptum, commercia linguae
MAGNATES poterant sollicitare satis :
Summus amor patriæ, candor moderamine mentis
Permistus potuit conciliare fidem.
Hæc alii concussa dolent, quos publica tangunt
Commoda: privatim me dolor omnis habet.

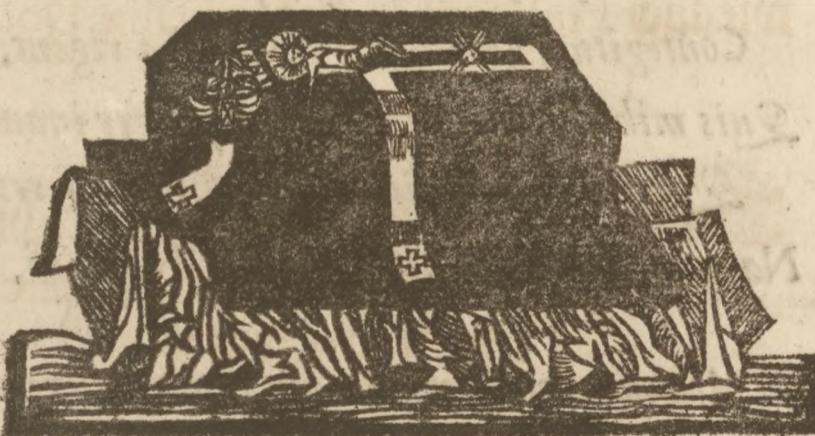
Omne

Omne mihi extinctum decus est, solatia cuncta
Sunt præclusa mihi, fracta columna jacet,
Qua spes nixa fuit, mea qua florentior ætas
Parnassi optabat posse tenere juga.
Infictum hoc vulnus geminatur vulnere diro,
Quum PATER occubuit funeris ipse comes.
Optimus ille PARENTIS, qui me, dum vixerat, omni
Forvit, & excoluit, perdocuitque modo,
Hic teneros pulcris studiis formarerat annos,
Moribus hic nostris addidit omne decus.
Hoc duce nostra ætas poterat felicior ire,
Pieridas pleno sollicitare gradu.
Spes omnis succisa mihi est, sol occidit omnis
Luce mihi media, noxque molesta premit.
Sic, quoties Titan radiantia lumina condit,
Disparet medio lux peramoena die:
Omnia mæsta jacent, nigra ferrugine tellus
Contegitur, gelido frigore cuncta rigent.
Quis mihi lugenti lacrimas absterget inanes?
Quis mihi consilium suppetiasque feret?
Nam lateri exanimis PRÆCONSULIS, urna PA-
RENTIS
Apposita, orbatum clamitat & miserum.
Me nisi sustentet fortissima dextra Tonantis,
Actum est, occubuit forsan & ipta salus.
Quid faciam? nihil est ex omni parte beatum;
Sicubi sperabis optima, sponte ruent.

PATRONVS

Omne

PATRONUS sedes superas venerandus adivit,
Despicit ex alto firma, caduca soli.
Optimus & GENITOR, post pulpita, postque cathe-
dram,
Redditus ipse deo, cœlica regna tenet.
Interea, dum Noster Amor flammantia cernit
Sidera, & exultat mens animata deo;
Litora dum venti ferient, polus astra rotabit.
Fama manet; pauca hæc marmore sculpta daba:
Corporis exuvias tumba hæc, non munera mentis
Contegit, ingenium durat, & artis opus.
WEISSIADES Praeconsul erat Medicusque fidelis,
Ægrotis, Patriæ consuluitque suæ.
Flore salutifero potuit curare salutem,
Florida post flores Fama superstes erit.

4269